

Sygn. akt I ACa 772/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jan Kremer (spr.)
Sędziowie:	SSA Marek Boniecki SSA Teresa Rak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Katarzyna Wilczura

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2017 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa B. K.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.

o uchylenie, stwierdzenie nieważności uchwały

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 19 stycznia 2017 r. sygn. akt I C 1588/16

1. oddala apelację;

2. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Marek Boniecki SSA Jan Kremer SSA Teresa Rak

Sygn. akt I ACa 772/17

UZASADNIENIE

Powódka B. K. wystąpiła przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. z pozwem o stwierdzenie nieważności uchwały Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej z dnia 4.06.2016r. o nr WZ- (...) ewentualnie o jej uchylenie. Ponadto wniosła o zasądzenie kosztów.

Na uzasadnienie wskazano, że nie do końca jest jasne, czy walne zgromadzenie podjęło uchwałę o uwzględnieniu odwołania czy nie, ponieważ raz jest napisane tak, a raz odwrotnie. Przy czym powódka przyjmuje, że jednak jest to uchwała o odmowie uwzględnienia odwołania.

Spółdzielnia podjęła decyzję o wykreśleniu powódki z rejestru członków spółdzielni na podstawie § (...) pkt.(...)Statutu Spółdzielni oraz w oparciu o wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 5.02.2015r., sygn. akt K60/13. Nie wspomniano o §(...)pkt (...)

Statut musi enumeratywnie wskazywać przyczyny wykreślenia członka z rejestru.

Wyrok trybunału nie jest samoistną podstawą do wykreślenia członka z rejestru.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, że przedmiotowa uchwała jest zgodna z prawem i jej podjęcie było uzasadnione. Członkiem spółdzielni mogą być tylko osoby, którym przysługuje spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, prawo do odrębnej własności lokalu lub ekspektatywę odrębnej własności. Członek oczekujący nie posiada takiej ekspektatywy. Wskazano również, że obecnie spółdzielnia nie prowadzi żadnych inwestycji. Ostatnia inwestycja miała miejsce w 1998 r. i powódka mogła z niej skorzystać. Obecnie powódka nie ma żadnego interesu pozostawania w spółdzielni. Nie łączy ją żaden stosunek obligacyjny ze spółdzielnią jak również nie przysługuje jej żadne prawo majątkowe.

Sąd Okręgowy oddalił powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały oraz powództwo o uchylenie uchwały i orzekł o kosztach postępowania, po ustaleniu, że powódka B. K. jest członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.. Obecnie jej status to tzw. „członek oczekujący”. W pozwanej spółdzielni nie przysługuje jej żadne spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, prawo do odrębnej własności lokalu lub ekspektatywa odrębnej własności.

W dniu 9.12.2015 r. Rada Nadzorcza Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. uchwałą o nr (...) wykreśliła powódkę z rejestru członków spółdzielni. Jako podstawę wskazano § (...) ust (...) statutu, który wskazuje, że przyczyną wykreślenia członka z rejestru może być niezawinione niewykonywanie obowiązków. Katalog obowiązków został umieszczony w § (...) statutu. Członkowie oczekujący nie są w stanie wykonywać obowiązków członków spółdzielni. Nie wnoszą wkładu budowlanego, mieszkaniowego, nie pokrywają kosztów funkcjonowania spółdzielni. Ich obecność jest bezprzedmiotowa. W dacie powstania członkostwa istniały inne realia i ich udział w spółdzielni miał sens ekonomiczny. Aktualnie ich obecność generuje dodatkowe koszty, które pokrywają pozostali członkowie, co budzi uzasadnione niezadowolenie. Ponadto Rada wskazała, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 5.02.2015 r. uznał, że art. 3 ust 1 i 3 ustawy „o spółdzielniach mieszkaniowych” w zakresie w jakim dopuszcza członkostwo w spółdzielni mieszkaniowej podmiotów, którym nie przysługuje spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, prawo do odrębnej własności lokalu jest niezgodny z art. 64 ust 1 Konstytucji. Członkami spółdzielni nie mogą być zatem osoby, którym nie przysługuje prawo do lokalu lub ekspektatywa w danej spółdzielni.

Uchwała Walnego Zgromadzenia nie została do końca jasno sprecyzowana. Otóż na wstępie stwierdza się, że Walne Zgromadzenie uwzględnia odwołanie. Jest to napisane w cudzysłowie i kursywą. Potem jest sformułowanie „i zarządziła głosowanie nad nią”. Następnie jest protokół głosowania i z niego wynika, że za oddano 7 głosów, a przeciw 24. Następnie przewodnicząca stwierdziła, że Walne Zgromadzenie postanowiło nie uwzględnić odwołania. Nikt nie zgłosił zastrzeżeń.

Sąd Okręgowy dokonując oceny dowodów dał wiarę dokumentom zgromadzonym w sprawie, albowiem nikt nie kwestionował ich prawdziwości.

Zdaniem Sądu I instancji roszczenie powódki nie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 24 ustawy „prawo spółdzielcze” spółdzielnia może rozwiązać stosunek członkostwa tylko przez wykluczenie albo wykreślenie członka (...). Członek niewykonujący obowiązków statutowych z przyczyn przez niego niezawinionych może być wykreślony z rejestru członków spółdzielni. Statut określa przyczyny wykreślenia (...).

Jeżeli organem właściwym w sprawie wykluczenia albo wykreślenia członka ze spółdzielni jest, zgodnie z postanowieniami statutu, rada nadzorcza, członek spółdzielni ma prawo: odwołać się od uchwały o wykluczeniu albo wykreśleniu do walnego zgromadzenia, w terminie określonym w statucie, albo zaskarżyć uchwałę rady nadzorczej do sądu w terminie sześciu tygodni od dnia doręczenia członkowi uchwały z uzasadnieniem; przepisy art. 42 stosuje się odpowiednio ((...)).

Zgodnie z art. 42 ustawy „prawo spółdzielcze” uchwała sprzeczna z ustawą jest nieważna ((...)), natomiast uchwała sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka może być zaskarżona do sądu (...).

Dokonując interpretacji tych przepisów należy wskazać, że jeżeli Rada Nadzorcza dokonała wykreślenia członka z rejestru spółdzielni to wówczas członek może się odwołać do Walnego Zgromadzenia lub do Sądu. Jeżeli odwoła się do sądu to wówczas przedmiotem rozpatrywania jest uchwała rady Nadzorczej. Jeżeli natomiast członek w pierwszej kolejności odwoła się do Walnego Zgromadzenia to później może wystąpić do sądu, ale wówczas przedmiotem zaskarżenia jest nie uchwała Rady Nadzorczej, ale uchwała Walnego Zgromadzenia. Jeżeli Walne Zgromadzenie nie wskazuje własnego uzasadnienia to należy przyjąć, że podziela ono uzasadnienie Rady Nadzorczej.

Powódka zaskarżyła uchwałę Walnego Zgromadzenia i domagała się jej uchylenia, ewentualnie stwierdzenia jej nieważności. Zatem w pierwszej kolejności przedmiotem rozstrzygnięcia była kwestia jej zgodności ze statutem, dobrymi obyczajami lub godzenia w interesy spółdzielni, oraz kwestia czy uchwała nie ma na celu pokrzywdzenia członka spółdzielni. W drugim rzędzie przedmiotem badania miała być kwestia zgodności uchwały z ustawą. Biorąc pod uwagę, że nie można jednoznacznie oddzielić, które zarzuty dotyczą uchylenia uchwały, a które niezgodności z ustawy oraz biorąc pod uwagę, że zarzuty wzajemnie się przenikają, Sąd będzie omawiał wszystko łącznie.

Na wstępie należy wskazać, że uchwała Walnego Zgromadzenia nie została do końca jasno sprecyzowana. Otóż na wstępie stwierdza się, że Walne Zgromadzenie uwzględni odwołanie. Jest to napisane w cudzysłowie i kursywą. Potem jest sformułowanie „i zarządziła głosowanie nad nią”. Następnie jest protokół głosowania i z niego wynika, że za oddano 7 głosów, a przeciw 24. Następnie przewodnicząca stwierdziła, że Walne Zgromadzenie postanowiło nie uwzględnić odwołania. Nikt nie zgłosił zastrzeżeń. Te zapisy i kolejność działań, sposób protokołowania i ujęcie na początku pewnej treści w cudzysłowie należy interpretować w ten sposób, że przewodnicząca przedłożyła wniosek o podjęcie uchwały o treści jak ta ujęta w cudzysłowie i napisana kursywą. Za taką treścią głosowało 7 osób, a przeciw 24. W ten sposób uznano, że skoro proponowana uchwała nie uzyskała większości to należy uznać, że nie uwzględniono odwołania, chociaż nie przeprowadzono odrębnego głosowania za odwołaniem. Nikt nie zgłaszał zastrzeżeń, a zatem należy uznać, że wszyscy tak to rozumieli. Taki sposób procedowania i podejmowania uchwały jest dopuszczalny. Sąd przyjął więc, że uchwała walnego zgromadzenia nie uwzględnia odwołania i że wynika to z treści uchwały. Brak więc podstaw do stwierdzenia nieważności uchwały z powodu jej niejasności. Gdyby przyjąć, że nie podjęto w ogóle uchwały o nieuwzględnieniu odwołania to wówczas powództwo byłoby bezzasadne z uwagi na fakt, że wówczas należałoby skierować pozew o uchylenie uchwały rady nadzorczej.

Uzasadnienie Rady Nadzorczej składa się z dwóch części.

Pierwsza część odnosi się do niezawinionego niewykonywania obowiązków członka spółdzielni. Rada wskazuje, że powódka nie wykonuje tych obowiązków, ponieważ one są związane z posiadaniem określonego prawa lub ekspektatywy, których powódka nie posiada.

W tym zakresie rację ma powódka twierdząc, że nie można twierdzić, że ktoś nie wykonuje obowiązków jeżeli ich nie ma. Można nie wykonywać obowiązków jeżeli się je ma. Zatem pierwsza część uzasadnienia nie może stanowić podstawy wykreślenia powódki z rejestru spółdzielni.

Z drugiej części uzasadnienia wynika, że podstawą wykreślenia powódki z rejestru członków jest okoliczność, że jej przynależność do spółdzielni jest sprzeczna z prawem. Ten zarzut jest uzasadniony, ponieważ członkiem może być tylko osoba, której przysługuje spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, prawo odrębnej własności lokalu lub ekspektatywa odrębnej własności lokalu. Bezspornym zaś było, że powódce nie przysługuje żadne z w/w praw i w/w ekspektatywa. Należy tutaj odnieść się do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 5 lutego 2015 r.; sygn. akt K 60/13, który stwierdza, że przynależność do spółdzielni mieszkaniowej podmiotów, którym nie przysługuje spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, prawo odrębnej własności lokalu lub ekspektatywa odrębnej własności lokalu, jest niezgodny z art. 64 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 32 ust. 1 i art. 64 ust. 2 Konstytucji.

Art. 24 § 3 ustawy „prawo spółdzielcze” wskazuje tylko na jedną przyczynę wykreślenia członka z rejestru tj. niewykonywanie obowiązków statutowych z przyczyn przez niego niezawinionych. Nie ma w tym przepisie zapisu, że podstawą wykreślenia może być fakt, że przynależność danej osoby do spółdzielni jest sprzeczna z prawem i nie ma potrzeby, aby określał to statut.

W ocenie Sądu Okręgowego w Krakowie, art. 24 § 3 ustawy „prawo spółdzielcze”, należy stosować odpowiednio do sytuacji, w której przynależność danej osoby do spółdzielni, jest sprzeczna z prawem. Za taką interpretacją przemawia fakt, że w przypadku braku zastosowania tego przepisu odpowiednio, to doszłoby do sytuacji w której istniałby stan sprzeczny z prawem i nie byłoby możliwości jego usunięcia. Na pewno taka sytuacja nie jest do pogodzenia z konstytucyjną zasadą demokratycznego państwa prawa.

W przedmiotowej sprawie dodatkowo należy wskazać, że w statucie nie zostało określone wprost, że członkiem spółdzielni może być osoba nie posiadająca spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu, spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, prawa odrębnej własności lokalu lub ekspektatywy odrębnej własności lokalu, ale taki wniosek można wyciągnąć z szeregu zapisów np.(...) i (...). Co więcej utrata prawa do lokalu w spółdzielni lub ekspektatywy została wskazane jako podstawa do wykreślenia z rejestru - (...)Skoro podstawa wykreślenia może być utrata prawa to również podstawą wykreślenia może być okoliczność, że nigdy to prawo członkowi nie przysługiwało.

Sąd rozpatrywał tą sprawę również z punktu widzenia zasady ochrony praw nabytych. Należy jednak wskazać, że ta zasada nie jest ideą samą w sobie, ale ma służyć ochronie realnych praw słusznie nabytych. W przedmiotowej sprawie brak po stronie powódki realnych praw do realizacji których służy spółdzielnia, które należałoby chronić. Jak wskazywał w uzasadnieniu Trybunał Konstytucyjny w w/w wyroku, jedynym prawem jakie przysługuje tzw. członkom oczekującym, to możliwość blokowania i wpływania na decyzje spółdzielni, nie posiadając żadnego własnego interesu do realizacji którego służy spółdzielnia.

Biorąc powyższe pod uwagę sąd uznał, że zaskarżona uchwała nie jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i nie ma na celu pokrzywdzenia powódki. Nie jest również sprzeczna z prawem.

Nieco odmienne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 10 maja 2013 r. (VI ACa 908/12) oraz Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 czerwca 2013 r. (II CSK 658/12), ale wyroki te zostały wydane przed w/w wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, który zapadł dopiero w 2015r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie art. 98 k.p.c. W skład zasądzonych kosztów wchodzi wynagrodzenie pełnomocnika 360 zł i opłata od pełnomocnictwa 17 zł.

Wyrok ten zaskarżyła apelacją powódka wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi okręgowemu, ewentualnie o dopuszczenie dowodu z akt członkowskich powódki i zmianę wyroku przez uwzględnienie żądania.

Powódka zarzuciła naruszenie prawa procesowego poprzez nie wyjaśnienie istoty sprawy przez ograniczenie postępowania dowodowego do zapoznania się z treścią uchwały Rady Nadzorczej z dnia 9 grudnia 2015 r., uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 4 czerwca 2016 r., oraz statutu Spółdzielni, przy czym powódka wносиła o dopuszczenie dowodu z akt członkowskich i w powstałej sytuacji doszło do błędnej konstatacji i takiegoż rozstrzygnięcia.

W uzasadnieniu podniosła niejasność w sprecyzowaniu uchwały Walnego Zgromadzenia, odnośnie odwołania powódki. Nawiązała do orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, oraz przedstawiła historię członkostwa w Spółdzielni do której należał od 1974 r. brat powódki, a powódka przystąpiła w miejsce zmarłego brata w 1982 r. Ponadto podała, że była zawiadamiana o kolejnych zmianach pozycji na liście oczekujących i zawarła w 1995 r. umowę o kolejność przydziału mieszkania. Odwołując się do niej wskazała, że kreuje ona ekspektatywę przydziału spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu, a jego wykonanie powinno nastąpić na podstawie przepisów ustawy prawo o spółdzielniach mieszkaniowych. Podniosła także istnienie prawa nabytego.

Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji, odwołała się do orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 5 lutego 2015 r. K 60/13 i jego uzasadnienia wskazując, że z orzeczenia tego wynika eliminacja możliwości członkostwa osób oczekujących, a więc w sytuacji takiej jak powódka. Podkreśliła nie zawarcie nigdy przez powódkę umowy ze spółdzielnią odnośnie wybudowania lokalu.

W piśmie z dnia 11 sierpnia 2017 r. powódka doprecyzowała podane w apelacji daty prostując je i wskazując, że uiściła wkład mieszkaniowy na książeczkę mieszkaniowej, a także wskazała na wyrok Sądu Apelacyjnego I ACa 1317/16 którym oddalono apelację od wyroku Sądu I instancji uchylającego uchwałę w analogicznej sprawie .

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powódki nie jest zasadna.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne i wywody prawne Sądu I instancji i przyjmuje je za własne.

Powódka w apelacji w istocie rzeczy zarzuciła, że Sąd I instancji nie przeprowadził dowodu z akt członkowskich powódki w Spółdzielni. Zarzut ten nie mógł odnieść skutku. Okoliczności wynikające z akt członkowskich przedstawione przez powódkę w apelacji i następnie sprostowane w piśmie nie miały istotnego wpływu na treść orzeczenia, a Sąd Apelacyjny ich nie kwestionuje. Innymi słowy okoliczności w jakich powódka została członkiem Spółdzielni i późniejsze umowy określające kolejność przydziału lokalu nie miały wpływu na treść orzeczenia. Pomiędzy umowami określającymi kolejność przydziału lokalu w latach osiemdziesiątych dwudziestego wieku, a nawet powołanym zdarzeniem z 1995 r. nastąpiła istotna zmiana okoliczności i stanu prawnego. Na marginesie Sąd Apelacyjny zauważa, że dla otrzymania lokatorskiego prawa do lokalu konieczne było spełnienie określonych warunków związanych z brakiem tytułu do innego lokalu mieszkalnego. Powódka nie odniosła się do stwierdzeń strony przeciwnej odnośnie propozycji z lat dziewięćdziesiątych dotyczącej ubiegania się o lokal na wówczas określonych warunkach. Okoliczności te jednak nie wpłynęły na orzeczenie. Istota rzeczy dotyczy zmiany stanu prawnego i tego konsekwencji, w tym rozważenia istnienia praw nabytych.

W powołanym przez powódkę wyroku Sąd Apelacyjny oddalając apelację od wyroku uwzględniającego powództwo o uchylenie uchwały skoncentrował się na nie wskazaniu w wystarczający skonkretyzowany sposób w uchwale przyczyn wykreślenia członka spółdzielni i relacji pomiędzy Statutem Spółdzielni a konsekwencjami wynikającymi z wyroku Trybunału Konstytucyjnego K 60/13.

W rozpoznawanej sprawie Sąd Apelacyjny zwraca uwagę na zmianę stanu prawnego po wydaniu wskazanego orzeczenia i aktualną treść ustawy prawo o spółdzielniach mieszkaniowych.

Ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo spółdzielcze (Dz. U. 2017.1596) zmieniono między innymi art. 3 ust 1 ustawy prawo o spółdzielniach mieszkaniowych nadając mu brzmienie "1. Członkiem spółdzielni jest osoba fizyczna, choćby nie miała zdolności do czynności prawnych albo miała ograniczoną zdolność do czynności prawnych:

- 1.której przysługuje spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego;
- 2.której przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu;
- 3.której przysługuje roszczenie o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego;
- 4.której przysługuje roszczenie o ustanowienie odrębnej własności lokalu, zwane dalej "ekspektatywą własności"; lub
- 5.będąca założycielem spółdzielni, z zastrzeżeniem ust. 9."

Natomiast z treści art. 3¹⁻⁴ ustawy wynika, że członkostwo w spółdzielni powstaje z chwilą między innymi nabycia roszczenia o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego; nabycia ekspektatywy własności lokalu. Natomiast członkostwo w spółdzielni ustaje (art. 3 ust. 6 ustawy) z chwilą wygaśnięcia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego; wygaśnięcia roszczenia o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego.

Z treści przepisów art. 9 – 10 ustawy prawo o spółdzielniach mieszkaniowych wynika, że z osobą ubiegającą się o spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu zawiera się umowę o wybudowanie lokalu oraz umowę o ustanowienie takiego prawa i z tymi zdarzeniami łączy się powstanie członkostwa w spółdzielni. Nie wkraczając w rozważania czy określenie ekspektatywa w obecnym stanie prawnym związana jest tylko ze spółdzielczym własnościowym prawem do lokalu czy także z lokatorskim, to obecnie termin ten może być ewentualnie stosowany wyłącznie do relacji wynikającej ze wskazanych przepisów. W konsekwencji ma on zastosowanie tylko w okresie pomiędzy zawarciem umowy o wybudowanie lokalu, a odbiorem lokalu po zakończeniu budowy.

Analiza aktualnej treści ustawy prawo o spółdzielniach mieszkaniowych prowadzi do wniosku, że niezależnie od treści wskazanego powyżej wyroku Trybunału Konstytucyjnego, w aktualnym stanie prawnym członkami spółdzielni nie mogą być członkowie oczekujący, a więc osoby w sytuacji powódki. Rozważanie dotyczące zagadnienia praw nabytych nie prowadzi do odmiennej oceny orzeczenia. Koniecznym jest uwzględnienie wpływu czasu, podejmowania lub nie działań przez powódkę, spełniania przesłanek przydziału lokalu i szeregu innych okoliczności. Wreszcie istotną okolicznością było czy zgromadzony wkład był przelany do Spółdzielni, czy też pozostawał, na co wskazuje treść pisma powódki, na książeczce mieszkaniowej. W tym zaś stanie rzeczy ustawodawca przyznał uprawnionym określone uprawnienia, związane z możliwościami wykorzystania tych środków, na odrębnie określonych warunkach, co także przemawia przeciwko istnieniu ekspektatywy. W konsekwencji brak podstaw w obecnym stanie prawnym i we wskazanych okolicznościach do przyjęcia istnienia dostatecznie ukształtowanej ekspektatywy. W związku z tym zaskarżona uchwała odpowiada ostatecznie prawu, a apelacja jako niezasadna uległa oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

SSA Teresa Rak SSA Jan Kremer SSA Marek Boniecki